

डेंगुबाट बचाؤ

- उच्च ज्वरो आउनु
 - जोर्नी र मांशपेशीहरुमा असह्य पीडा हुनु
 - आँखाको गेडी दुख्नु
 - अत्याधिक टाउको दुख्नु
 - शरीरमा राता बिमिराहरु आउनु
 - वाकवाकी लाग्नु वा बान्ता हुनु
- यस्ता लक्षणहरु देखापरेमा डेंगी हुन सक्छ। तत्काल चिकित्सक वा स्वास्थ्यकर्मीको सल्लाह लिऔं।

लेखापढी समिति र मालपोतका कर्मचारीलाई कारवाहीको माग गर्दै जिप्रकामा निवेदन सरकारी निर्णयको अवज्ञा गर्दै लेखापढी समितिको मनोमानी बढ्दै

नवीनकुमार गुप्ता
राजविराज, १३ मंसिर।

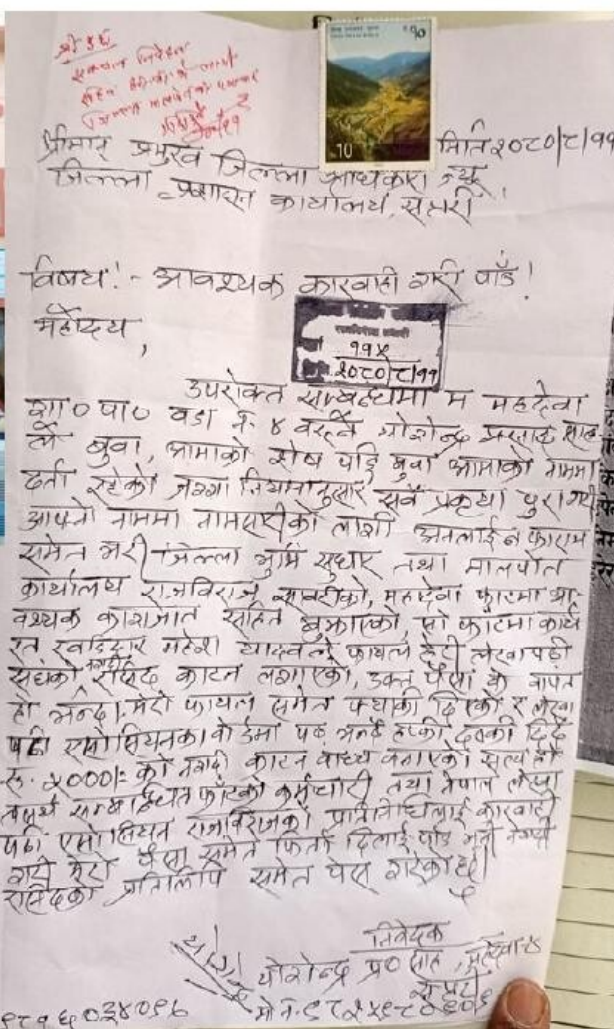
भूमिसुधार तथा मालपोत कार्यालय हाताभित्र रहेका लेखापढीहरुले मनोमानी ढंगले रकम असुल्ने गरेको खुलासा भएको छ।

सरकारी निर्णयको अवज्ञा गर्दै कार्यालयको हाताभित्र टहरा निर्माण गरि नेपाल लेखापढी कानून व्यवसायी एसोसिएशन मालपोत इकाई समिति राजविराजको नामबाट जग्गा खरीद बिक्रि, रजिष्ट्रेशन, दाखा र नामसारी, जग्गा रोक्का लगायतका कार्यका लागि प्रत्येक सेवाग्राहीबाट रु. ३ हजार देखी रु. ५ हजारसम्मको रसिद काटी शुल्क लिइने गरिएको छ।

जबकी सेवाग्राहीहरुले मालपोत कार्यालयमा आफ्नो काम आफै गराउन सक्छन्। तर, सेवाग्राहीले आफै काम गराउन खोज्दा लेखापढी व्यवसायी र केही कर्मचारीको दबदबाका कारण उनीहरुको हुनु पर्ने काम पनि एक दुई दिनमा हुने काम महिनोसम्म लम्बिने गरेको एक सेवाग्राहीको गुनासो छ।

सप्तरीको महादेवा गाउँपालिका वडा नं. ४ निवासी योगेन्द्र प्रसाद साह लेखापढी व्यवसायी र कर्मचारीबाट पीडित भएको गुनासो पोखेका छन्। मंसिर १० गते बुबा, आमाको नाममा दर्ता रहेको जग्गा नियमअनुसार सबै प्रक्रिया पुर्‍याएर आफ्नो नाममा जग्गा नामसारी गराउन खोज्दा लेखापढी व्यवसायी र मालपोतका केही कर्मचारीको हैकमवादीका कारण नामसारी हुन नसकेको राजविराज दैनिकलाई जानकारी दिएका छन्।

आफूलाई बाध्य बनाई लेखापढी समितिबाट रु. ५ हजारको नगद रसिद काटेको जानकारी दिँदै साहले लेखापढी समिति र कार्यालयका कर्मचारी विरुद्ध जिल्ला प्रशासन कार्यालय सप्तरीमा निवेदन समेत दर्ता गराएका छन्। दर्ता गरिएको निवेदनमा जग्गा नामसारीको लागि अनलाइन फाराम समेत भरी भूमिसुधार तथा मालपोत कार्यालय राजविराज सप्तरीमा कार्यरत खरिदार महेश यादवलाई बुझाएकोमा उनले फायल हेरी लेखापढी

संघको नगदी रसिद काट्न लगाएको तथा उक्त रकम के को लागि सोध्दा फायल फ्याली हप्काएपछि बाध्य भई आफूले ५ हजारको नगद रसिद काटेकोले लेखापढी समितिका पदाधिकारी र मालपोतका कर्मचारीलाई कारवाही गरि रकम फिर्ता गर्न माग समेत गरेका छन्।

सेवाग्राही साहले उक्त निवेदन जिल्ला प्रशासन कार्यालय सप्तरीमा दर्ता गराएपछि प्रमुख जिल्ला अधिकारी किरण थापाले सोही दिन तोकआदेश गरि आवश्यक कारवाहीका लागि सक्कलै निवेदन मालपोत कार्यालयमा पत्राचार गरेका छन्। यदृपी मंसिर १३ गते कार्यालय समयअवधी भित्र प्रशासन कार्यालयको सो पत्रमाथी कुनै सुनुवाई नभएको मालपोत कार्यालय श्रोतले जनाएको छ।

यसअघि नै नेपाल सरकारले २०७८ साल मंसिर १५ गतेदेखी भू-सेवा (कम्प्युटर प्रणाली) केन्द्रबाट मालपोत कार्यालयको सम्पूर्ण काम गराउने व्यवस्था मिलाएको छ र सोही अनुसार मालपोत कार्यालय सप्तरीमा पनि २०८० साल साउन

महिनादेखी सम्पूर्ण सेवा भू-सेवा मार्फत नै हुने गरेको छ।

यदृपी कुनै कागजातमा लेखापढीको हस्ताक्षर गर्नुपर्ने आवश्यकता नभएपनि उनीहरुले जबरजस्ती सेवाग्राहीलाई भुक्त्याई, निवेदन लेखी आफ्नो समितिमा मनोमानी तरीकाबाट रसिद काट्न लगाई पुनः सोही निवेदनमा

सेवाग्राहीबाट थप ५ सय रुपैयाँ तिर्दा भू-सेवामार्फत काम गराउने गरेको खुलासा समेत भएको छ। यसरी लेखापढीहरुको बढ्दै गएको मनमानीका कारण भू-सेवा केन्द्र समेत प्रभावित हुन पुगेको एक भू-सेवाका संचालकले गुनासो पोखे।

भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्रालयको २०७९ फागुन

१६ गते गरेको निर्णयमा "मालपोत कार्यालय हाताभित्र लेखापढी व्यवसायी संघसंस्थाले कार्यालय परिसरभित्र आफ्नो कार्यालय खोलेको भए भूमि व्यवस्थापन तथा अभिलेख विभागले सम्बन्धित पक्षसँग आवश्यक समन्वय गरी त्यस्ता कार्यालयहरु बन्द गराई उक्त स्थानमा मोठ/श्रेस्ता व्यवस्थापन गरी

सो बारे मन्त्रालयलाई जानकारी गराउने" बारे उल्लेख छ।

उक्त निर्णयलाई कार्यान्वयन गराउनका लागि लेखापढी कानून व्यवसायी एसोसिएशन मालपोत इकाई समिति सप्तरी राजविराजको नाउँमा घरटहरा खाली गर्न पहिलो पटक पटक २०७९ चैत ५ गते मालपोत कार्यालयका तत्कालिन प्रमुख रामनारायण शर्माले पत्र पठाएका थिए। तर सो निर्णयको कार्यान्वयन नभएको भन्दै २०८० वैशाख २५ गते लेखापढी कानून व्यवसायीको नाउँमा पुनः दोश्रो पटक पठाइएको पत्र भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्रालय, भूमि व्यवस्थापन तथा अभिलेख विभाग काठमाडौँ र जिल्ला प्रशासन कार्यालय सप्तरीलाई बोदार्थ गरिएको थियो।

उक्त सरकारी निर्णयको हालसम्म अवज्ञा हुँदै गएको र कार्यान्वयन पक्ष फितलो भएपछि मालपोत कार्यालय हाताभित्र लेखापढी व्यवसायीहरुको मनोमानी बढ्दै गएको छ। जसले गर्दा एकपछि अर्का सेवाग्राही दैनिक रुपमा पीडित बन्दै गएका छन्। यसप्रति सम्बन्धित कार्यालय र जिल्ला प्रशासन कार्यालय समेतले सेवाग्राहीहरुको पीडा नबुझ्दा दैनिक रुपमा मालपोत कार्यालयमा हो-हल्ला तथा कुटपिटका घटनाहरु समेत बढ्दै गएको छ।

महिला हिंसा रोकौः असल समाज निर्माण गरौं

➤ महिलालाई कुनै पनि प्रकारका मानसिक र शारिरिक पीडा हुने घटना महिला हिंसाका घटना हुन्।

➤ महिला माथि हुने बलात्कार, घरेलु हिंसा, यौन उत्पीडन, एसिड आक्रमण, महिला शिशु हत्या, भ्रूण हत्या, प्रसूति हिंसा, दाइजोका कारण गरिने हिंसा, बोक्सीको आरोप, जबर्जस्ती विवाह, बालविवाह, बहुविवाह, कुटपीट, मानसिक यातना, धम्क्याउने, जिस्काउनेजस्ता कार्य महिला हिंसा हुन्।

➤ यस्ता घटनाहरु नजिकका आफन्त तथा नातेदार, छिमेकी, साथीभाई, सहकर्मी र अपरिचित व्यक्तिबाट प्रत्यक्ष वा सामाजिक सञ्जाललगायतका माध्यमबाट समेत हुन सक्दछ।

➤ यस्ता घटना भएमा तत्काल प्रहरीमा खबर गरौं, त्यस्ता व्यक्तिलाई कानूनी दायरामा ल्याऔं।

महिला हिंसा विरुद्धको १६ दिने अभियान सफल पारौं।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

सम्पादकीय

सबै खाले हिंसालाई न्युनिकरण गर्न अग्रसर होऔं

समाजमा हुने सबै खाले हिंसा अन्त्य गर्न सबै अग्रसर भएर लाग्नु पर्छ। हिंसा मध्ये अहिले बलात्कारका घटना सबै भन्दा बढी हुने गरेको छ। सो कार्य अत्यन्त निन्दनिय कार्य हो। पाशविक मानसिकता भएकाहरु महिलालाई उपभोग्य वस्तु ठानेर बलात्कारका घटना बढाएका छन्। बालिकादेखि वृद्धासम्म यस्ता घटनाका शिकार हुने गरेको घटना सार्वजनिक हुँदा हाम्रो समाज मुकदर्शक बनिरहेको छ। महिला अस्मिता रक्षा र महिला अधिकारको संरक्षणले पार्न सभ्य समाजको निर्माण हुन्छ। यस्ता घटनाले महिला जगतलाई आतंकित आउँछ भने सम्पूर्ण सभ्य समाज यस्ता कुकृत्यले स्तब्ध र आक्रोशित बन्नु स्वाभाविक हो।

नयाँ नेपालको सपना बोकेको हामी नेपाली यस्तो पाशविक युगमा अहिले पनि बाँचिरहेका छौं, जहाँ महिलाहरुलाई मानव भन्दा पनि उपभोग्य वस्तुका रूपमा बुझिरहेका छौं। हामी अहिले पनि घोर अत्याचारको युगमा बाँचिरहेका छौं, जस्तो अनुभव हुने गर्दछ। बलात्कार वा बलात्कार प्रयासका घटना हाम्रा समाजको कलंकका रूपमा रहे भैं महिलालाई बोक्सीका नाममा, विधुवाका नाममा र यस्ता अनेकानेक घटनाहरुमा प्रताडित, उपभोग र तिस्कृत गरिने घटनाहरु हाम्रा अगाडि दिनहुँ जसो आइरहेका हुन्छन्।

बलात्कार मात्र नभएर अन्य सबै खाले हिंसा न्युनिकरणका लागि सामाजिक स्तरबाटै अग्रसर हुनुपर्छ। तसर्थ अधिकारका लागि लड्न हामी अगाडी आउनु जरुरी छ भने यस्ता व्यभिचारीको विषदन्तलाई जडैबाट उखालेर फाल्न सबै अगाडी बढ्नु पर्छ। अनिमात्र सफलता पाउने निश्चित छ।

शुक्राष्टि चौलागाईं
काठमाडौं, १३ मङ्सिर (रासस)।

महाभारत युद्धमा जब पाण्डव पक्षको शक्ति लगातार निस्प्रभावी बनिरहेको थियो, श्रीकृष्णले अश्वत्थामा मरेको अफवाह फैलाउन लगाए। अस्त्र निर्माणको अद्भुत क्षमता भएका गुरु द्रोणाचार्य बाँचुन्जेल पाण्डव पक्षको विजय नहुने बुझेका श्रीकृष्णले युधिष्ठिरलाई प्रयोग गरे। रणभूमिमा अश्वत्थामा नामक हात्तीलाई मारिएसँगै श्रीकृष्णको उक्साहटमा 'सत्यवादी' युधिष्ठिरले उच्च स्वरमा 'नरो वा कुंजरो वा अश्वत्थामा हतोहत' (मान्छे वा हात्ती कुन हो, तर अश्वत्थामा मर्नो) भन्ने उद्घोष गरे। शङ्खध्वनिका कारण द्रोणाचार्यले अश्वत्थामा मरेको भन्ने मात्र सुने। सत्यवादी युधिष्ठिरका मुखबाट आफ्नो छोरो अश्वत्थामा मरेको खबर सुनेर मुर्छित द्रोणाचार्य त्यसपछि उठ्न सकेनन् र पाण्डव सेनाका धृष्टद्युम्नले उनको शिरच्छेदन गरे। फलस्वरूप पाण्डव पक्षले रणभूमि कब्जा गर्न सफल भयो। आफ्नो हितमा मिथ्या र भ्रामक खबरलाई हतियारको रूपमा प्रयोग गर्ने अभ्यासको पौराणिक सन्दर्भले पनि यसको शक्तिलाई प्रष्ट्याउँछ।

मिथ्या सूचना फैलाउने र फाइदा लिन अहिले पनि छाडिएको छैन। भनिन्छ, सत्यभन्दा अर्धसत्य र झूट छिटो फैलन्छ। डिजिटल माध्यमको विकास र विस्तारसँगै भ्रमपूर्ण र मिथ्या सूचनाको प्रवाह र पहुँच पनि सहज र व्यापक भएको छ। इन्टरनेटमा आधारित अनलाइन र सामाजिक सञ्जालले त्यसलाई भन्नु बढ्दा दिइरहेका छन्। यस्ता भ्रामक सूचना डटेलोजस्ते अनियन्त्रित हुन्छन्। मिथ्या र पछिल्लो समय भ्रामक सूचना, अप्रमाणित तथ्य, बढाइचढाइ वा तोडमोड, वैचारिक पक्षपोषणसहितका सामग्रीले उपभोक्तालाई प्रभावित बनाउँदै लगेको छ। यस्ता सामग्रीले मानिसहरुको विचारलाई प्रभावित मात्र हैन, नियन्त्रित र निर्देशित समेत गर्दछ।

सामाजिक सञ्जाल

सामान्यतया: इन्टरनेट

मिथ्या सूचनाको महामारी

प्रविधिको माध्यमद्वारा आफ्ना विचार वा सिर्जनशीलता आदानप्रदान गर्न प्रयोग गरिने माध्यमलाई सामाजिक सञ्जाल भनिन्छ। यो सूचना दिने अनलाइन प्रविधिको एकमुष्ट सामूहिक रूप पनि हो। हातहातमा मोबाइल र इन्टरनेटको सहज उपलब्धताले सामाजिक सञ्जालको प्रयोग पनि व्यापक छ। एक तथ्याङ्कअनुसार विश्वभर चार अरब ४८ करोड मानिसले सामाजिक सञ्जाल प्रयोग गरिरहेका छन्। यसको अर्थ विश्वको आधा व्यक्तिहरु सामाजिक सञ्जालमा भेटिन्छन्। गुगलले ४.६६ अरबभन्दा बढी 'इन्टरनेट प्रयोगकर्ताहरु भएको देखाउँछ। यसमध्ये गुगल, फेसबुक, युट्युब, ह्वाट्सएप, इन्स्टाग्राम, टिकटक र ट्विटर प्रयोगकर्ता रहेका छन्।

सञ्जालहरुमाफर्त जानकारी, विचार, रुचि र अभिव्यक्तिहरु सिर्जना वा साभेदारी गर्ने सुविधा प्रदान गर्न मध्यस्थकर्ताको भूमिकामा सामाजिक सञ्जालहरुको उदय भएको हो। तर पछिल्लो चरण सामाजिक सञ्जाल व्यक्तिको समय र सिर्जना खोसिदिने, भ्रम फैलाउने र सूचनामाथि जासूसी गर्ने हतियार बनेको छ। सामाजिक सञ्जाल प्रयोगकर्ता आफ्नो अनुकूलका कुरा सुन्ने तर फरक विचारलाई निषेध गर्ने भइरहेका छन्। सामाजिक सञ्जाल प्रतिक्रियात्मक र असङ्गठित हुने भएकाले यसले नीतिगत तहमा दबाव दिन त सक्छ, तर न्याय दिन भने सक्दैन।

मिथ्या सूचना के हो ?

सेन्टर फर मिडिया रिसर्चले मिथ्या सूचनालाई 'मूलतः झूटो वा गलत वा भ्रमपूर्ण वा अनर्थ हुने गरी घटना, अभिव्यक्ति, तथ्याङ्क र तर्क प्रयोग वा व्याख्या गरेर समाचारका रूपमा प्रस्तुत आमसञ्चारका माध्यम वा इन्टरनेटका सामग्री' भनि परिभाषित गरेको छ। पूर्णतः झूट कुरालाई मिथ्या मानिन्छ। कतिपय सूचना तथ्यपूर्ण भए पनि त्यसमा केही झूटो विषय मिसाइएमा त्यसलाई भ्रामक भन्ने अभ्यास छ। मिथ्या र भ्रामक सूचनालाई विभिन्न तहमा

वर्गीकरण गरिन्छ।

युनेस्कोले मिथ्या सूचनालाई तीन प्रकारमा वर्गीकरण गरेको छ- 'मिसइन्फर्मेशन', 'डिसइन्फर्मेशन' र 'मालइन्फर्मेशन'। कुनै सूचना गलत हुन्छ, तर फैलाउनेले त्यसलाई सही ठानेर फैलाइरहेको छ भने त्यसलाई मिसइन्फर्मेशन भनिन्छ। फैलाउनेलाई गलत हो भनेर थाहा हुन्छ, तर त्यसो हुँदाहुँदै पनि जानाजानी र नियतवश अरूलाई भ्रमित पार्न फैलाइने सूचनालाई 'डिसइन्फर्मेशन' भनिन्छ। यो कसैको चरित्र हत्या गर्न, हानी पुऱ्याउन प्रयोग गरिन्छ। यी दुई प्रकारभन्दा तेस्रो प्रकार 'मालइन्फर्मेशन' अझ घातक हुन्छ। 'मालइन्फर्मेशन' देश, व्यक्ति, कुनै संस्था वा समूहप्रति हानी पुऱ्याउने उद्देश्यले फैलाइन्छ।

मिथ्या सूचनाको अवस्था र असर

आम मानिसले कुन सूचना सही हो, कुन सूचना गलत हो भनेर सहजै छुट्याउन सक्दैनन्। अहिले स्वार्थअनुसार, भ्रमात्मक सामग्री प्रचार भइरहेको छ। धेरैले इन्टरनेटमा आएका सबै सूचना सही होला भनेर शेयर गर्छन्। यसकारण गलत सूचनाको बाढी नै आएको छ। मिथ्या सूचना व्यक्ति विशेष मात्रै नभई संस्था, कम्पनी, सञ्चार गृहलगायत धेरैले धेरै कोणबाट प्रयोग गरिरहेको अवस्था छ।

मिथ्या सूचना कसले कसरी प्रयोग गरिरहेको छ, त्यसले के कस्तो अवस्था सिर्जना गरिरहेको छ। कस्तो खाले असर पुऱ्याइरहेको छ, भन्ने कुराको ठ्याक्कै मापन गर्न कठिन भएपनि यसले अनेकन स्वरूपमा समस्या र असर पुऱ्याइरहेको चाही छ। विभिन्न दुष्प्रचारदेखि आफ्नो फाइदा र विपक्षीको बदनाम गर्न भ्रमात्मक कुरा फैलाउने अभ्यास बढ्दो छ। कतिपय सूचनाको अनर्थ प्रयोग गरी विषय वा व्यक्तिको भ्रम सिर्जना गर्ने गरिएको छ। कुनै सूचना सही नै भए पनि गलत सन्दर्भमा प्रयोग गर्ने गरिएको छ। कुनै तथ्य, तथ्याङ्क वा तस्वीरलाई तोडमोड गरिन्छ। कयौं अनलाइन पोर्टलहरुले पाठकको ध्यान खिच्न अनेक हर्कत गरेको देखिन्छ। शिर्षक एउटा, सामग्री अर्कै, प्रसङ्ग एउटा, तस्वीर अर्कै राखेर पनि झुठ्याइँदैछ। अप्रमाणित, अपुष्ट सूचना दिने र विषयको बढाइचढाइ गर्ने पनि गरेका छन्।

मिथ्या समाचार प्रकाशित भइसकेपछि लाभ पुग्ने पक्षले सामाजिक सञ्जालमा भाइरल बनाउने गर्छन्। मौजुदा तस्वीर, आवाज वा भिडिओमा एक व्यक्तिको ठाउँमा अर्कै व्यक्तिलाई देखाइदिने काम 'डिप फेक' पनि गरिएको छ। यसमा हतपत्त दर्शक वा सोताले नक्कली भएको ठम्याउँन सक्दैनन्। मिथ्या सूचनाले समाजलाई भन्ने धुवीकृत बनाइदिने खतरा बढ्दै गएको छ। मिथ्या सूचनाकै कारण साम्प्रदायिक सहिष्णुता र सद्भाव बिग्रिने लागेका उदाहरण पनि छन्। सार्वजनिक सुरक्षामा चुनौती सिर्जना हुँदैछ। सूचनाको विश्वसनीय स्रोतका रूपमा रहेको मिडिया माथि नै अविश्वास हुने स्थिति निम्तिदैछ। डिजिटल युगमा मिथ्या र भ्रामक सूचनासँग जुध्न/लड्न सजिलो छैन, तर नलड्ने पनि सुख छैन। मिथ्या सूचनाले नागरिकलाई भ्रममा

पारिरहेको छ। झुटो खबरले नागरिकहरु गलत निर्णयमा पुग्न सक्छन्। त्यसैले नागरिक सचेत पार्न र लोकतन्त्र बलियो बनाउन मिथ्या सूचनाबाट जोगिनु र खबरदारी गर्नु अत्यावश्यक छ।

मिथ्या सूचनाको पहिचान

कुनै सामग्री मिथ्या हो कि होइन भनेर ठम्याउन र पहिचान गर्न सजिलो छैन। आमपाठक, दर्शकका लागि कुनै पनि सामग्रीको तथ्य, तथ्यांक, घटना, घटनाक्रम, उद्गत स्रोत वा व्यक्ति, अभिव्यक्ति, तस्वीर, समय र सन्दर्भ सबै सही, पूर्ण र तर्कसङ्गत छन् कि छैनन् भनेर छिटो परीक्षण गर्नु गाह्रो कार्य हो। मिथ्या सूचना तयार गर्नेहरुले त्यो सामग्री विश्वसनीय देखाउने प्रयास गर्छन्।

मिडिया साक्षरता कमजोर रहेको नेपालमा यस्ता सामग्रीमा उल्लेखित भनाइ, तथ्याङ्क, स्रोत, तस्वीर आदि ठीक छन् वा छैनन् भनी परख गर्न पाठक, दर्शक वा स्रोताको क्षमता पनि कमजोर छ। डिजिटल युगमा सूचनाको विश्वसनीयता र सत्यताबारे काम गर्ने 'फास्ट ट्राफ्ट न्युज'ले मिथ्या समाचारलाई सात भागमा वर्गीकरण गरेको छः कुनै हानी गर्ने उद्देश्य नभएका तर पाठकलाई मूर्ख बनाउन सक्ने रमाइलोका लागि तयार पारिएका व्यङ्ग्यात्मक सामग्री, शीर्षक वा तस्वीरसँग मूल लेखन मेल नखाने भ्रमपूर्ण सम्बन्धका आधारमा बनाइएका सामग्री, कुनै सूचनाको अनर्थ प्रयोग गरी कुनै विषय वा व्यक्तिको भ्रम सिर्जना गर्ने सामग्री, कुनै सही सूचना वा घटना वा अभिव्यक्ति वा समाचारलाई गलत सन्दर्भमा प्रयोग गरिएको सामग्री, कुनै आधिकारिक स्रोत वा व्यक्तिका नामका झुटो अभिव्यक्ति प्रयोग गरिएका सामग्री, कुनै तथ्य वा तथ्याङ्क वा घटना वा तर्क वा तस्वीरलाई तोडमोड गरिएका सामग्री र हुँदै नभएका घटना वा तथ्य वा अभिव्यक्ति वा स्रोत प्रयोग गरिएका पूर्णरूपले गलत सामग्री।

नामै नसुनिएका अविश्वसनीय अनलाइन साइटमा आएका सामग्री, सनसनीपूर्ण बनाइएका समाचार शीर्षक र तस्वीर, नामै नसुनिएका स्रोतको प्रयोग, आधारभूत पत्रकारिताको नियमको परिपालना नभएको आदि आधारमा यस्ता भ्रामक र मिथ्या समाचार छुट्याउन सकिन्छ। सूचना र समाचारको विश्वसनीयता र सत्यता कायम राख्न पत्रकार, पाठक, दर्शक, स्रोत सबै सचेत हुनुपर्ने हुन्छ। कुनै कुरालाई तत्काल पत्याइहाल्नु अगाडि आलोचनात्मक तरिकाले समीक्षा गर्नुपर्ने हुन्छ।

मिथ्या सूचना : के गर्ने ? के नगर्ने ?

मिथ्या सूचना फैलने र त्यसलाई विश्वास गर्ने समस्या व्यापक छ। सर्वप्रथम आफूले पढिरहेको या हेरिरहेको सामग्री मिथ्या सूचना हो या होइन भन्ने कुराप्रति सजग हुन जरुरी छ। त्यस्ता सामग्रीप्रति तुरुन्तै विश्वास नगरी पुनः परीक्षण गर्न पनि सकिन्छ। तर हाम्रो जस्तो समाज, जहाँ सूचना प्रविधिको ज्ञान भएका व्यक्तिहरुको कमी छ, त्यहाँ कसरी सम्भव होला ? तर भनिन्छ नि, जहाँ इच्छा त्यहाँ उपाय। तसर्थ प्रयास गर्न नछोडौं। कुनै पनि सामग्री सामाजिक सञ्जालमा 'शेयर' गर्न वा त्यसैका आधारमा

बाँकी तीन पृष्ठमा

डा. ललन प्रसाद रौनियार

Dr. Lalan Prasad Rauniyar

MBBS (BPKIHS) Dharan, MD Paediatrics (BPKIHS) Dharan, NMC Reg. No. : 13338

कन्सलटेन्ट बाल रोग विशेषज्ञ

डा. सन्तोष प्रसाद शाह

Dr. Santosh Prasad Sah

MBBS (T.U.), MD Internal Medicine (NAMS, Bir Hospital Kathmandu) NMC Reg. No. : 15019

कन्सलटेन्ट फिजिसियन

डा. यमेश यादव

Dr. Yamesh Yadav

MBBS (T.U.), MS (Nobel Medical College, K.U.) General and Laproscopic Surgeon NMC Reg. No. : 16392

जेनरल सर्जन

डा. सरोज कुमार साह

Dr. Saroj Kumar Sah

MBBS, MS Orthopaedics (BPKIHS) Dharan Fellowship in Hand Surgery (CMC Vellore) NMC Reg. No. : 13288

हाड जोर्नी, नशा तथा बाथ रोग विशेषज्ञ

डा. जयन्ती यादव

Dr. Jayanti Yadav

M.B.B.S. MD (Obstetrician and Gynaecologist)

हाल कार्यरत गजेन्द्र नारायण सिंह अस्पताल राजविराज NMC Reg No. : 15312

बरिष्ठ स्त्री तथा प्रसूती रोग विशेषज्ञ

सम्पर्क :

कृताञ्जली मेडिकल हॅल

राजविराज

Mo. No : 9842830252, 9804605569

त्रिविको इञ्जिनियरिङमा आवेदन दिने बढे, प्रवेश परीक्षा दिने घटे

प्रकाश सिलवाल
काठमाडौँ, १३ मङ्सिर (रासस)। त्रिभुवन विश्वविद्यालय इञ्जिनियरिङ अध्ययन संस्थानको स्नातक (बिइ, बिआर्क) तहको प्रवेश परीक्षामा गत वर्षको तुलनामा आवेदन दिने विद्यार्थी धेरै भए पनि अनुपस्थित हुने विद्यार्थीको सङ्ख्या केही बढेका छन्।

अध्ययन संस्थानभित्र विद्यार्थी सङ्गठनले शुल्क नबढाउन आन्दोलन गरेपछि परीक्षा बोर्डका पदाधिकारीको सामूहिक राजीनामा समेतका कारण मिति पछि सर्दा शैक्षिक वर्ष २०८०-८१ का लागि प्रवेश परीक्षामा करिब २० प्रतिशत विद्यार्थी सहभागी नभएको पाइएको छ। बोर्डले सुरुमा गत भदौ २५ गते परीक्षा लिने कार्यसूची बनाएका कारण आन्दोलन र विवादका कारण कात्तिक १४ गते मात्रै परीक्षा भएको थियो।

ढिलो परीक्षा हुँदा चिकित्सा शिक्षा एमबिबिएस प्रवेश परीक्षसँग समय जुधेको र कतिपय विद्यार्थीले इञ्जिनियरिङ विषयमा अन्य विश्वविद्यालयमा भर्ना गरेकाले त्रिविको प्रवेश परीक्षामा २० प्रतिशत विद्यार्थी सहभागी भएनन्। विवादका कारण गत असोज १६ गते बोर्डका सबै पदाधिकारीले सामूहिक राजीनामा दिएपछि प्रवेश परीक्षा स्थगन भएको थियो। वार्ता र सहमतिपछि परीक्षा सञ्चालन भएको थियो। अध्ययन संस्थानका सहायक

डीन तथा प्रवेश परीक्षा बोर्डका अध्यक्ष प्रा डा सुशीलबहादुर बज्राचार्यका अनुसार यस वर्ष १० हजार विद्यार्थीले प्रवेश परीक्षामा आवेदन दिएकामा आठ हजार विद्यार्थीले मात्रै परीक्षामा भाग लिएका छन्। गत वर्ष नौ हजार चार सयले आवेदन दिएका थिए भने त्यसको १० प्रतिशत मात्रै प्रवेश परीक्षामा अनुपस्थित भएका थिए।

संस्थानको प्रवेश परीक्षा बोर्डबाट गत कात्तिक १४ गतेदेखि कात्तिक २० गतेसम्म सूचना प्रविधिका आधारमा यस वर्ष पहिलो पटक कम्प्युटर विधिमाफत प्रादेशिकरूपमा पनि परीक्षा सञ्चालन गरिएको छ।

त्रिविका सरकारी र निजी गरी १५ कलेजमा चार हजार तीन सय ४४ विद्यार्थीले इञ्जिनियरिङमा उक्त तहमा पढनसक्ने क्षमता रहेको छ। त्यसमा पाँच सरकारी (आङ्गिक) क्याम्पसमा छ सय विद्यार्थीले पढ्न पाउँछन्। निजी (सम्बन्धन प्राप्त) मा विभिन्न समावेशीताका आधारमा ३१ प्रतिशत विद्यार्थीले छात्रवृत्ति पाउँछन्। शुल्क तिरेर पढ्ने एक हजार चार सय विद्यार्थी हुन्छन्।

प्रवेश परीक्षाको नतिजा प्रकाशन भई भर्नाका लागि मङ्गलवारदेखि सूचना प्रकाशन प्रारम्भ भएको छ। आङ्गिक क्याम्पसका विभिन्न कोटामा आवेदन दिन चाहने उम्मेदवारलाई गत कात्तिक २४ गतेभित्र आवेदन दिन भनिएको थियो। तत्पश्चात

विद्यार्थीले पढ्न चाहेको क्याम्पसमा आवेदन दिएका छन्। ती क्याम्पसका लागि पहिलो चरणको योग्यता सूची पठाइएको र केही दिनमा भर्ना लिइने डा बज्राचार्यले जानकारी दिनुभयो। बोर्डले तोकेअनुसार न्यूनतम अङ्कभार तथा मापदण्ड पूरा गरी प्रवेश परीक्षामा सफल भएकालाई योग्यताक्रमअनुसार भर्ना लिइनेछ।

पुल्चोक इञ्जिनियरिङ क्याम्पसका केमिकल इञ्जिनियरिङ विभागका प्रमुख प्रा डा हेमराज पन्त पनि परीक्षाको मिति सर्नु र चिकित्सा शिक्षाको परीक्षसँग मिति जुध्नुले सहभागी सङ्ख्या केही घटेको बताउनुभयो। उक्त क्याम्पसका प्राध्यापक सङ्घका सभापति डा पन्तका विचारमा नेपालमा अन्य विश्वविद्याय र त्रिविकै पनि अरु अध्ययन संस्थान र सङ्कायमध्ये इञ्जिनियरिङ अध्ययन संस्थान अग्रणी स्थानमा रहेको छ।

पुल्चोक क्याम्पसका उपप्राध्यापक बाबुराम दवाडीको एक अध्ययनमा अनुसन्धानात्मक गतिविधिमा स्रोत साधनको कमी भए पनि पूर्णतया योग्यताक्रम (मेरिट) का आधारमा पारदर्शीरूपमा भर्ना लिइनु, परीक्षाका गतिविधिमा सूचना र प्रविधिको प्रयोग हुनु आदि कारणले त्रिविको इञ्जिनियरिङ शिक्षामा गुणस्तर कायम रहेको र संस्थानको भावि रणनीति कार्यान्वयन भएमा अझै सुधार हुने अपेक्षा व्यक्त गरिएको

छ।

त्रिविका पाँच अध्ययन संस्थानमध्ये इञ्जिनियरिङ अध्ययन संस्थान एक मानिन्छ। यसको स्थापना मुलुकमा नयाँ शिक्षा योजनासँगै विसं २०२९ मा भएको हो। स्थापनाकालमा यसले राष्ट्रिय आवश्यकताअनुरूपका मध्यम तथा उच्च तहका इञ्जिनियरिङ जनशक्ति अर्थात् ओभरसियर र इञ्जिनियर उत्पादन, विभिन्न तहका जनशक्तिलाई तालिम र देशको इञ्जिनियरिङ क्षेत्रको प्राविधिक क्षमता अभिवृद्धि एवं अनुसन्धान तथा परामर्श सेवा उपलब्ध गराउने मुख्य उद्देश्य राखेको थियो। हाल इञ्जिनियरिङ अध्ययन संस्थानअन्तर्गत केन्द्रीय क्याम्पस, पुल्चोक, थापाथली क्याम्पस पूर्वाञ्चल क्याम्पस, धरान र पश्चिमाञ्चल क्याम्पस, पोखरा छन्। उच्च शिक्षामा निजी तथा समुदायको भूमिकालाई पनि परिचालन गर्ने सरकारको लक्ष्यअनुरूप इञ्जिनियरिङ शिक्षा प्रदान गर्ने त्रिविबाट सम्बन्धन प्राप्त गरेका अन्य १० वटा कलेज यस संस्थानअन्तर्गत सञ्चालनमा रहेका छन्।

त्रिविका अतिरिक्त काठमाडौँ विश्वविद्यालय, पोखरा विश्वविद्यालय, पूर्वाञ्चल विश्वविद्याय, मध्यमाञ्चल विश्वविद्याय, लुम्बिनी-बौद्ध विश्वविद्याय, मदन भण्डारी विज्ञान तथा प्रविधि विश्वविद्यायमा गरी प्रतिवर्ष करिब १० हजार विद्यार्थी पढ्नसक्ने क्षमता रहेको छ।

जसपाले तीन महिने अभियानलाई निरन्तरता दिने

काठमाडौँ, १३ मङ्सिर (रासस)। जनता समाजवादी पार्टी, (जसपा) नेपालले पार्टीको तीन महिने अभियानलाई निरन्तरता दिने भएको छ। उक्त अभियान गत कात्तिकमा सकिए पनि त्यसलाई पुनः निरन्तरता दिने भएको हो।

औपचारिक रूपमा अभियानको समय नथपिए पनि अनौपचारिक

रूपमा अभियानलाई निरन्तरता दिइने पार्टीका केन्द्रीय प्रचारप्रसार तथा प्रकाशन विभाग प्रमुख पूर्ण बस्नेतले राससलाई जानकारी दिनुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “पार्टी अध्यक्ष उपेन्द्र यादव काठमाडौँ बाहिर रहेकाले बैठक तय भएको छैन। उहाँ काठमाडौँ फर्केपछि बैठक बसेर अभियानको म्याद थपिने छ।”

विधान अधिवेशनबाट नयाँ विधान ल्याइसकेपछि सोहीअनुसार पार्टी पुनःगठन गर्न जसपाले तीन महिने अभियान सञ्चालन गरेको थियो।

उक्त अभियानबाट प्रदेश र राष्ट्रिय समिति तथा केही जिल्ला र पालिका समिति पुनःगठन गरेको केन्द्रीय प्रचारप्रसार तथा प्रकाशन

विभाग प्रमुख बस्नेतले बताउनुभयो। उहाँका अनुसार मधेश प्रदेशबाहेक अन्य छ वटै प्रदेश समिति र राष्ट्रिय समिति पुनःगठन भइसकेका छन्।

कार्यकारिणी समितिको बैठक बसेर अभियानको म्याद थपेपछि सङ्गठनको गठन तथा पुनःगठनलाई थप तीव्रता दिइने पार्टीले जनाएको छ।

मिथ्या सूचनाको ...

विचार राख्न हतार गर्न हुँदैन। मिथ्या समाचार हो भन्ने थाहा पाउनेबित्तिकै त्यो मिथ्या समाचार हो भनेर जानकारी गराउन पनि सकिन्छ। 'डिजिटल राइट्स'का अभियन्ताहरूले सबैभन्दा व्यक्ति आफैँ सचेत हुनुपर्ने बताउँछन्। जुनकुनै सूचनाहरू जुनसुकै माध्यमबाट पनि आइरहेका छन्। त्यसको विश्वसनीयता कतिको छ भन्ने पहिल्याउनुपर्छ र यसको स्रोत, पठाउने व्यक्ति वा माध्यमको बारेमा यकिन गरेपछि मात्रै यसलाई 'लाइक, कमेन्ट वा शेयर' गर्नुपर्ने बताउँछन्। सूचनाको आधिकारिकतामा पनि ध्यान दिनुपर्छ। डिजिटल साक्षरतालाई व्यापक बनाउनुपर्छ।

मिथ्या सूचना नियन्त्रण गर्ने बहस पनि चलिरहेको छ। तर कसरी ? यो विषयमा भने पर्याप्त छलफल भएको पाइँदैन। सरकारले नियमन गर्न आवश्यक पनि देखिन्छ। मिथ्या सूचना रोक्ने कानून बनाउँदैमा सजिलै रोकिन्छ भन्ने पनि छैन। यो विषय हाम्रो चेतनास्तर अनि प्राविधिमा पनि भर पर्ने हो। स्वनियमनबाटै पनि यसलाई रोक्न सकिन्छ। मिथ्या सूचनाको जोखिम घटाउन सबै

जिम्मेवार बन्नुपर्छ। मिथ्या सूचना व्यापक हुनबाट रोक्नु नागरिक, पत्रकार, अधिकारकर्मी, सञ्चारमाध्यम, राजनीतिक दल लगायत सबैको कर्तव्य हो। मिथ्या सूचना एक प्रकारको महामारी हो, महामारीले व्यक्ति, जात, धर्म र समाज चिन्दैन। तसर्थ, महामारीबाट जोगिन सबै खाले सुरक्षा सतर्कता अपनाउनुपर्छ। **सामाजिक सञ्जालको सही प्रयोग**

धेरैजसो भ्रामक सूचना सामाजिक सञ्जालबाट नै फैलिइरहेको छ। नेपालमा गरिएको एक अध्ययनले सामाजिक सञ्जाल मिथ्या सूचना फैलाउने सशक्त माध्यम भएको देखाएको छ। सेन्टर फर मिडिया रिसर्चले गरेको अध्ययनले नेपालमा ९५ प्रतिशत इन्टरनेट प्रयोगकर्ताले सामाजिक सञ्जालको माध्यमबाट मिथ्या सूचना प्राप्त गरेको देखाएको छ।

सामाजिक सञ्जालको अति प्रयोग, गलत प्रयोग र असावधानीपूर्ण प्रयोगबाट बच्न उपाय जान्न जरुरी छ। कुनै पनि न्यायिक अभियानका लागि सामाजिक सञ्जाल एउटा औजार हो, तर यसको सही प्रयोग गर्न

जानियन भने घातक पनि हुन सक्छ। के उद्देश्यका लागि सामाजिक सञ्जालमा खाता खोलेको पहिल्यै स्पष्ट हुनुपर्छ। कुनै पनि नपत्याउने खालका घटना भएका सामग्री इन्टरनेटमा देख्ने, पढ्नेबित्तिकै तुरुन्तै विश्वास गरिहाल्न हुँदैन। व्यक्तिगत सूचना र वैयक्तिक गोपनीयताका कुरा नराख्ने, जुनसुकै लिङ्क नथिच्ने, नचिनेको साइटमा व्यक्तिगत सूचना, इमेल आदि नभर्नेजस्त सावधानी अपनाउन सकिन्छ। नत्र त्यसैले प्रोफाइल ह्याक गरी अरूसँग पैसा माग्न वा तपाईंको आवरणमा अरूलाई ठग्न सक्छ।

सञ्जालमा कुनै कुरा लेख्नु वा पोस्ट गर्नुअघि आफैँले आफैँलाई प्रश्न सोध्न पनि जरुरी छ। सामाजिक सञ्जालमा यो प्रसङ्ग/विषय राख्ने कि नराख्ने ? यो अहिल्यै नै राख्न उपयुक्त छ ? राखिएको सामग्रीले कसलाई फाइदा पुग्छ ? कुनै पनि सूचनालाई आलोचनात्मक तरिकाबाट हेर्न सक्नुपर्छ। त्यो सूचनाको स्रोत के हो ? कहाँबाट आयो ? कसले शेयर गरेको छ ? त्यो जाँच गरेर शेयर गर्नुपर्दछ। पुराना सामग्रीलाई नयाँ घटनाको भनेर राखिएका हुन सक्छन्। त्यसको पुष्टि नभई

त्यसमा प्रतिक्रिया दिने वा कमेन्ट लेख्ने काम पनि गर्नु हुँदैन।

अहिलेको जमानामा हरेक व्यक्ति पत्रकार हो। सूचना अरू सामु पुर्‍याउने सन्दर्भमा धेरै सामु सूचना दिन सकिन्छ। फेसबुक, ट्विटर, टिकटकलगायत धेरै प्रयोगकर्ता भएका सामाजिक सञ्जालमा तथ्य के हो, त्यो राखिदिन सकिन्छ। कुनै कुरा सामाजिक सञ्जालमा फैलियो भने, त्यो 'किर्बड सर्च' गरेर पनि सत्य थाहा पाउन सकिन्छ। सामग्री सही छन् कि छैनन्, परीक्षण गर्नुपर्छ। यसको लागि अरू मिडियाहरू पनि अध्ययन गर्नुपर्छ। सञ्जाललाई आफ्ना विचार, भावना र अनुभव आदानप्रदान गर्न, नयाँ प्रविधि र सिकाइ प्राप्त गर्न, जनचेतना बढाउन र बृहत्तर हितमा उपयोग गर्ने बानी बसालौं।

भाइरल हुनु मात्रै ठूलो कुरा होइन, सूचना प्रणाली प्रयोग गर्दा मर्यादा, शिष्टता र सामाजिक सद्भावको कुरालाई मनन गरेर अधि बढौं। साइबर सुरक्षामा चनाखो र सतर्क रहौं। आजदेखि नै प्रण गरौं - सामाजिक सञ्जाल र सूचना प्रणालीलाई मिथ्या सूचना तोड्ने र मन जोड्ने माध्यम बनाऔं।

विश्व समाचार

गाजाबाट थप १२ बन्धक रिहा

गाजापट्टी (प्यालेस्टिनी अधिनस्थ क्षेत्र), १३ मङ्सिर (रासस/एएफपी)। प्यालेस्टिनी बन्दीहरूको वदलामा थप बन्धक रिहा गरिएपछि इजराइल र हमासबीचको युद्धविराम बुधवार छैटौँ दिनमा प्रवेश गरेको छ। मध्यस्थकर्ताहरूले दुवै पक्षबीच 'दिगो' युद्धविराममाथि जोड दिएका छन्। प्रारम्भिक चार दिन युद्धविरामको ४८ घन्टाको विस्तारपछि मङ्गलवार १२ बन्धकको नयाँ समूहलाई गाजाबाट मुक्त गरिएको छ भने इजराइलले ३० प्यालेस्टिनी बन्दीलाई रिहा गरेको छ। बन्दीहरूका लागि बन्धकहरूको अर्को आदानप्रदानको अपेक्षासँगै विस्तारित सम्झौताको अन्तिम २४ घन्टा बुधवारपछि सुरु हुन्छ। यद्यपि मध्यस्थकर्ता कतारले उसले थप दिगो व्यवस्थाको अपेक्षा गरिरहेको बताएको छ।

“अहिले हाम्रो मुख्य ध्यान र आशा एउटा स्थायी युद्धविरामसम्म पुग्ने हो जसले थप वार्ता हुनेछ र अन्ततः यो युद्धको अन्त्य गर्नेछ”, कतारको विदेश मन्त्रालयका प्रवक्ता माजिद अल अन्सारीले दोहामा पत्रकारहरूसँग भन्नुभयो, “यद्यपि हामीसँग जे छ त्यसैमा काम गरिरहेका छौं, अहिले हामीसँग भएको सम्झौताको प्रावधान हो जसले हामीलाई कम्तीमा १० बन्धकको रिहाइको प्रत्याभूति गर्न हमासले त्यतिबेलासम्म युद्धविरामको दिन लम्ब्याउन अनुमति दिन्छ।”

हमास र इस्लामिक जिहादका मास्क लगाएका सशस्त्र लडाकुहरूलाई इजिप्टको सीमा नजिकै रफाहमा बन्धकहरूलाई रेडक्रस अधिकारीहरूसमक्ष बुझाएको देखेको एएफपीका पत्रकारले बताएका छन्। मुक्त गरिएका इजराइली बन्धकहरूमा १७ वर्षीया मिया लिम्बर्गसहित सबै महिला थिए। लिम्बर्ग आफ्नी आमा र काकीसँग इजराइल फर्केकी थिइन्। तीनै जनालाई किबुत्ज निर यित्प्याकबाट अपहरण गरिएको थियो। रिहा भएपछि ती किशोरीलाई उनको कुकुर बेलालाई समाएको देखिएको थियो।

बन्धकहरूले सामना गर्नुपरेको स्थितिका बारेमा अहिलेसम्मकेही प्रत्यक्ष विवरण आएका छन्। सोमवार रिहा भएका १२ वर्षीय इटन याहलोमीकी हजुरआमाले पुरुषहरूलाई १६ दिनसम्म एकान्त कारवासमा राखिएको बताउनुभयो। “उनी एकैले भएका दिनहरू भयानक थियो”, एस्तेर येलीले इजराइली समाचार वेबसाइट वाल्लालाई भन्नुभयो, “अहिले इटन धेरै अन्तर्मुखी भएको छ।”

स्थानीय मिडियाका अनुसार इजराइल सरकारलाई बुधवार रिहा हुने नयाँ बन्धकहरूको एउटा सूची प्राप्त भएको छ। यद्यपि यसको कुनै आधिकारिक पुष्टि भएको छैन। सम्झौताको सर्वअन्तर्गत अहिलेसम्म ६० इजराइली बन्धकलाई गाजाबाट मुक्त गराइएको छ। सम्झौताको दायराभन्दा बाहिर रहेर एक रुसी-इजराइल, २० थाई र एक फिलिपिनोलाई मुक्त गरिएको छ। वदलामा एक सय ८० प्यालेस्टिनी महिला र नाबालिग बन्दीलाई रिहा गरिएको छ। रिहा हुनेमा १४ वर्षीय अहमद सलाइमा पनि थिए। उनी पूर्वी जेरुसलममा आफ्नो घर फर्किएका थिए र आफ्ना आफन्तहरूसँग अँगालो हालेका थिए। “कारागारमा रहँदा अहमद सबैभन्दा कम उमेरका प्यालेस्टिनी बन्दी भए पनि हामीले उनलाई भेट्न सकेनौं”, उनका बुवा नायेफले भन्नुभयो। इजराइली अधिकारीहरूका अनुसार युद्धविराम सम्झौताले हमासको अक्टोबर ७ को हमलाबाट सुरु भएको युद्धलाई अस्थायीरूपमा रोकेको छ। हमासको उक्त हमलामा इजराइलमा अधिकांश सर्वसाधारणसहित एक हजार दुई सय मानिस मारिएका थिए। इजराइलले जवाफमा गाजामा गरेको हवाई र स्थल कारवाहीमा करिब १५ हजार मानिसको मृत्यु भएको र गाजाको उत्तरी क्षेत्रको ठूलो भूभाग वस्नलायक नरहेको हमासका अधिकारीहरूले बताएका छन्।

सुरुडमा फसेको १७ दिनपछि भारतीय कामदारको जिवित्तै उद्धार

सिल्कयारा सुरुड (भारत), १३ मङ्सिर (रासस/एएफपी)। आफूहरूले निर्माण गरिरहेको सुरुड भत्किएर सुरुडभित्रै १७ दिनसम्म फसेपछि जीवितै उद्धार गरिएका भारतीय कामदारले कठिन परीक्षाको त्रास, आशा र प्रार्थनाले उनीहरूलाई वलियो बनाएको बताएका छन्। “हामी साँच्चै डराएका थियौं, प्रत्येक समय मृत्यु अगाडिउभिरहेको महसुस हुन्थ्यो”, सुरुडबाट जीवित उद्धार गरिएका कर्मचारी दीपक कुमारले बुधवार भन्नुभयो, “वाँच्छौ वा वाँच्दैनौं भन्ने हामीलाई थाहा थिएन।” म्याराथन इन्जिनियरिङ अभियानबाट मङ्गलवार राति विशेषरूपले पाइग्राले सुसज्जित स्टेचरमा ५७ मिटर (एक सय ८७ फिट) लामो स्टिल पाइपको माध्यमबाट तानिएपछि यी कामदारलाई नायकका रूपमा स्वागत गरिएको थियो। सुन्तला रङको सयपत्रीको माला लगाएर उनीहरूलाई जयजयकार गर्दै स्वागत गरिएको थियो। “हाम्रा लागि संसार फेरि सुन्दर छ”, जीवित कर्मचारी सबै अहमदले भन्नुभयो। उहाँले सुरुडमा फसेका बेला आफ्नी श्रीमतीको ‘चिन्तित र निराश’ आवाज सुन्दाको दुःख वर्णन गर्नुभयो। भारतको सबैभन्दा गरिव राज्यमध्येको एक बिहारका अहमदले भन्नुभयो, “मलाई थाहा छ, भित्रका मानिसका लागि एउटा कठिन क्षण थियो र बाहिर परिवारहरूका लागि पनि अझ कठिन थियो तर अन्ततः हामी बाहिर आएका छौं र यो नै महत्त्वपूर्ण कुरा हो।”

“म कति खुशी छु भनेर बताउनका लागि कुनै शब्द नै छैन”, बिहारबाट उहाँकी श्रीमती मुसरत जहाँले टेलिफोनबाट भन्नुभयो, “मेरा श्रीमानले मात्र होइन हामीले पनि नयाँ जीवन पायौं, हामी यसलाई कहिल्यै विसर्ने छैनौं।” आफूहरूसँग पुग्ने पछिल्ला अपेक्षावीच बारम्बार भग्नावशेष खस्दा र थुपै ढिलिङ मेसिन विग्रिंदा आफ्नो आत्मालाई जोगाउन कति कठिन भएको थियो भनेर उनीहरूले बताएका छन्। “यो सजिलो थिएन”, कुमारले भन्नुभयो, “तीन वा चार दिनपछि र उद्धार टोली हामीसँग पुग्न असफल भएपछि हाम्रो आत्मविश्वास घटेको थियो।”

सुरुडभित्र फसेका अधिकांश मानिस आप्रवासी कामदार हुन्। उनीहरू रोजगारीका खोजीमा आफ्नो घर छाडेर उत्तरी राज्य उत्तराखण्डको सिल्कयारा सुरुडमा काम गरिरहेका थिए। उक्त सुरुड निर्माणस्थल उनीहरूको घरदेखि सयौं किलोमिटर टाढा अत्यन्त चिसो हिमालयको फेदमा छ। पछि घटनास्थलबाट टाढाका परिवारहरूसँग सम्पर्क गर्न उद्धार टोलीले एउटा टेलिफोन एक्सचेन्ज स्थापना गरेको थियो। अन्ततः त्यो समय मङ्गलवार आयो। भग्नावशेषमा गाडिएको धातुको स्तम्भको वोरिङ ड्रिल भाँच्चिएपछि उद्धार टोलीले सानो द्युबभित्र प्रविधिको प्रयोगमाफत हातैले अन्तिम खण्ड खन्यो। भारतीय मिडियाले खन्ने व्यक्तिलाई ‘रक स्टार’ भनेका छन्। टाइम्स अफ इन्डियाले उनीहरूलाई ‘नाइट्स इन माइनिङ आर्मर’ र ‘सुरतको एक्का’ भनेको छ।

दिउँसै टर्च बालेर यूवाहरु नेता, राष्ट्रियसभा निर्वाचन आगामी माघ ११ गते गर्ने सरकारको निर्णय

दैनिक समाचारदाता राजविराज, १३ मंसिर ।

रामराजा प्रसाद सिंह स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानको निर्माण काम सूचारु गराउन आलटाल गरेको भन्दै अविलम्ब काम सुरु गर्नु पर्ने माग राख्दै बुधबार राजविराजमा स्थानीय यूवाहरुले दिउँसै टर्च बालेर नेता तथा सांसदको खोजी गरेका छन् ।

दुई वर्ष अघि शिलान्यास गरेर पनि अलपत्र छाडिएको प्रतिष्ठानको काम अगाडी बढाउन विगत ४७ दिनदेखि स्थानीयहरुले संघर्ष समिति बनाएर रिले अनसन गरिरहेका छन् । सो अनसनप्रति समर्थन जनाउँदै चार दिनदेखि सप्तरी युथ नेपाल राजविराजमा प्रदर्शन गरिरहेको छ ।

शुरूवाती चरणमा चासो लिएर पनि अहिले लामो समय देखि काम रोकिदा वास्ता नगरेको भन्दै प्रतिक्रियात्मक रुपमा दिउँसै टर्च बालेर स्थानीय यूवाहरुले नेता तथा सांसदहरुको खोजी गरेका हुन् ।

सप्तरी यूथ नेपालको अगुवाइमा प्रतिष्ठानको निर्माण कार्य सुरु गर्न माँग राख्दै साताव्यापी संघर्षका कार्यक्रमहरु घोषणा गरिएको छ । घोषित कार्यक्रम अनुसार पहिलो दिन प्रमुख जिल्ला अधिकारी मार्फत प्रधानमन्त्रीलाई ज्ञापन पत्र, दोश्रो दिन नगरमा प्रदर्शन, तेश्रो दिन सिट्टी जुलुश प्रदर्शन गरिसकेका यूवाहरुले चौथो दिन बुधबार यस्तो प्रदर्शन गरेका हुन् ।

स्थानीय राजरंगशालाबाट दिउँसै टर्च बालेर नेता/सांसद

खोज्दै निस्केको यूवाको जुलुस बजार क्षेत्र प्रवेश गरेपछि सडक आसपास उभिएका सर्वसाधारणले ताली बजाएर प्रदर्शनकारीको हौसला बढाएका थिए ।

सप्तरी यूथ नेपालद्वारा गठित आन्दोलन परिचालन समितीका संयोजक सत्येन्द्र यादवले प्रतिष्ठान निर्माण स्थल राजविराज १० स्थित विरौलमा चलि रहेको स्थानीयवासीको रिले अनसन प्रति एक्यबद्धता जनाउँदै यूवाहरु आन्दोलनका थप कार्यक्रम सहित अधि बढेको बताए ।

अनशन स्थल पुगेर मन्त्री साँसद तथा विभिन्न दलका नेताले ढाढस दिने काम त गरे तर उनीहरुले अहिले सम्म केही नगरेकाले दिउँसै टर्च बालेर खोज्न निस्केको उनको भनाई छ ।

यता प्रतिष्ठान निर्माणको काम अविलम्ब सूचारु गराउन माँग राखी स्थानीयवासीद्वारा गठित संघर्ष समितीले गत २६ असोज देखि थालेको रिले अनशनलाई ४७ औं दिन बुधबार पनि निरन्तरता दिएका छन् । अनसन स्थल पुगेर विभिन्न दलका नेता, मन्त्री र साँसदले सरकारको ध्यानाकर्षण गराउँदै दबाव दिने प्रतिबद्धता जनाए पनि अहिले सम्म केही नगरेकाले रिले अनसनलाई निरन्तरता दिएको संघर्ष समितीका संयोजक राम कुमार दासको भनाई छ ।

एक प्रदेश एक स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान निर्माण गर्ने नीति अनुसार २०७५ साल पुष १६ गते मन्त्री परिषदको बैठकले मधेश प्रदेशको राजविराजमा रामराजा

प्रसाद सिंह स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान निर्माण गर्ने निर्णय गरेको थियो । यसका लागि २०७८ जेठ २१ गतेको मन्त्री परिषद् बैठकले प्रतिष्ठान निर्माण गर्न राजविराज नगरपालिका १० विरौलस्थित ६२ बिघा जग्गा प्रतिष्ठानका नाममा ३० वर्षका लागि लिजमा दिने निर्णय गरेको थियो । जग्गाको टुङ्गो लागेपछि यही जग्गामा २०७८ असार २२ गते तत्कालिन प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले प्रतिष्ठानको भवन निर्माण कार्यको भर्चुयल माध्यमबाट शिलान्यास गरेका थिए ।

प्रतिष्ठानको पुर्वाधार तयारी विकास समिती कार्यालयको लागि आर्थिक वर्ष २०७५/०७६ देखि हालसम्म १६ करोड १० लाख रुपैया बजेट विनियोजन भएको छ । जस मध्ये ३ करोड १६ लाख ४७ हजार खर्च भएको छ भने १२ करोड ९३ लाख ५२ हजार रुपैया खर्च हुन नसकेर फिर्ता भएको बताइएको छ । कुल ११ अर्ब ९८ करोड रुपैयाको लागतमा निर्माण हुने प्रतिष्ठानको काम ५ वर्षभित्र सम्पन्न हुने भनिएको थियो ।

काठमाडौं, १३ मङ्सिर (रासस) । सरकारले राष्ट्रियसभाको रिक्त हुने सदस्य पदका लागि आगामी माघ ११ गते निर्वाचन गर्ने निर्णय गरेको छ ।

सिंहदरबारस्थित प्रधानमन्त्री कार्यालयमा बुधबार विहान बसेको मन्त्रिपरिषद्को बैठकले निर्वाचन आयोगको परामर्शकै आधारमा उक्त दिन निर्वाचन गर्ने निर्णय गरेको सरकारका प्रवक्ता एवं सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री रेखा शर्माले जानकारी दिनुभयो ।

सङ्घीय संसद्को माथिल्लो सदनका रूपमा रहेको राष्ट्रियसभाबाट अध्यक्ष गणेशप्रसाद तिमिल्सिनासहित एकतिहाई अर्थात् २० सांसद आगामी फागुन २१ गतेदेखि बाहिरिँदै हुनुहुन्छ । विसं २०७४ मा राष्ट्रियसभा गठनपछि पहिलोपटक दुई, चार र छवर्ष कार्यकालका लागि गोला

प्रथाका माध्यमबाट निर्धारण भएका सबै सांसदको कार्यकाल सकिँदै छ ।

नेपाली कांग्रेसबाट अनिता देवकोटा, जितेन्द्रनारायण देव, प्रकाश पन्थ र रमेशजङ रायमाझी, नेकपा (एमाले) बाट इन्दु कडरिया, दीपा गुरुङ, दिलकुमारी रावल, कुमार दसौँदी, नरपति लुवार, भैरवसुन्दर श्रेष्ठ र रामचन्द्र राई, (नेकपा माओवादी केन्द्र)बाट विना पोखरेल, महेशकुमार महारा र हरिराम चौधरी, जनता समाजवादी पार्टी (जसपा) बाट प्रमिला कुमारी, नेकपा (एकीकृत समाजवादी) बाट नन्दा चपाई र सिङबहादुर विश्वकर्मा, स्वतन्त्र डा खिमलाल देवकोटा तथा र मनोनित डा विमला पौड्यालको कार्यकाल सकिन लागेको हो ।

बैठकले जजराकोट केन्द्रबिन्दु भएको भूकम्पबाट

प्रभावितलाई अस्थायी आवास निर्माणका लागि सुरक्षा निकायलाई परिचालित गर्ने निर्णय गरेको छ । प्रभावित जिल्लाका प्रमुख जिल्ला अधिकारीको नेतृत्वमा नेपाली सेना, सशस्त्र प्रहरी बल र नेपाल प्रहरीलाई अस्थायी आवास निर्माणमा खटाउने निर्णय गरेको उहाँको भनाइ छ ।

जिल्लामा जनशक्ति अभाव भएमा प्रमुख जिल्ला अधिकारीको मागका आधारमा थप जनशक्ति खटाउने निर्णय भएको मन्त्री शर्माले जानकारी दिनुभयो । बैठकले नेपाल इञ्जिनियरिङ सेवातर्फ रिक्त सचिव पदमा श्वेता दवाडीलाई बढुवा गर्ने, सैनिक विशेष अदालतको अध्यक्ष पदमा अदालतको कामकाजसमेत गर्नेगरी उच्च अदालतका न्यायाधीश लेखनाथ पौडेललाई तोक्ने निर्णयसमेत गरेको छ ।

टकटक बन्द गरे/नगरेकाबारे जवाफ दिन निर्देशन

काठमाडौं, १३ मङ्सिर (रासस) । नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणले टिकटक बन्द गरे/नगरेका विषयमा २४ घण्टाभित्र जवाफ दिन इन्टरनेट सेवा प्रदायक कम्पनीलाई निर्देशन दिएको छ ।

नेपाल दूरसञ्चार प्राधिकरणले एक सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरी २४ घण्टाभित्र टिकटक बन्द गर्ने निर्णय कार्यान्वयन भए/नभएकाबारे जानकारी दिन निर्देशन दिँदै यसअवधिमा जानकारी नदिने सेवा प्रदायकलाई दूरसञ्चार ऐन, २०५३ अनुसार अनुमति पत्र

खारेजीलगायतको कारवाही गर्ने चेतावनी दिएको छ ।

यसअघि टिकटक बन्द गर्ने सरकारको निर्णय कार्यान्वयन गरी जानकारी गराउन सबै इन्टरनेट तथा मोबाइल सेवा प्रदायकलाई निर्देशन दिएर पनि अहिलेसम्म जानकारी नआएकाले २४ घण्टाभित्र जानकारी दिन निर्देशन दिइएको प्राधिकरणका उप-निर्देशक तथा सूचना अधिकारी सूर्यप्रसाद लामिछाने राससलाई जानकारी दिनुभयो ।

गत कात्तिक २८ गते र मङ्सिर २ गते सार्वजनिक टिकटक बन्द गराउन सूचना निकालिसकेकाले अबको २४

घण्टाभित्र जवाफ पेश गर्न प्राधिकरणले उक्त सूचनामार्फत निर्देशन दिएको उहाँले बताउनुभयो । गत कात्तिक २७ गतेको मन्त्रिपरिषद्को बैठकले सामाजिक सदभाव विग्रिन थालेको भन्दै टिकटकको प्रयोगलाई बन्द गर्ने निर्णय गरेको थियो ।

उक्त निर्णय लगत्तै प्राधिकरणले टिकटक बन्द गर्न सेवा प्रदायकलाई निर्देशन दिएको थियो । हालसम्म कुनै पनि सेवा प्रदायक कम्पनीले निर्देशन कार्यान्वयन नगरेको भन्दै प्राधिकरणले कारवाही गर्ने चेतावनीसमेत दिएको छ ।

बालविवाह विरुद्ध अपील “बालविवाह जिन्दगी तबाह”

बालविवाह के हो ?

महिला र पुरुषका बीचमा पतिपत्नीको सम्बन्ध कायम गराउने धार्मिक, सामाजिक कार्यलाई विवाह भनिन्छ । विवाह गर्न उपयुक्त भनि तोकिएको उमेर भन्दा कम उमेरमा गरिने विवाहलाई बालविवाह भनिन्छ । नेपालमा कानुनतः विवाह गर्ने उमेर २० वर्ष तोकिएको छ । त्यसैले २० वर्ष भन्दा कम उमेरमा गरिने विवाहलाई बालविवाह भनिन्छ । शारीरिक र मानसिक रुपमा परिपक्व नभई विवाह गर्नु र सन्तान जन्माउँदा विविध समस्या आउन सक्ने भएकोले विवाहका लागिउमेरको हदबन्दी तोकिएको हो ।

बालविवाहले निम्त्याउने समस्या यस्ता छन् :

१. शारीरिक तथा मानसिक रोगको शिकार हुने ।
२. बालविवाहपछि स्वास्थ्यमा गम्भीर असर पर्ने जस्तै आइडि खस्ने, फिस्टुला हुने, आमा तथा शिशुको मृत्यु हुने
३. बालविवाहपछि बालबालिकाले शिक्षाबाट वञ्चित हुने ।
४. घरेलु हिंसाको शिकार हुने र हिंसा सहन बाध्य हुने, कामको बोझ बोक्नु पर्ने
५. कमै उमेरमा सन्तान जन्माउँदा आमा तथा शिशुको मृत्यु हुने जोखिम उच्च हुने । अपाङ्गता भएका सन्तान जन्मन सक्ने ।
६. विवाहपछि बालबालिकाको पढाइ विग्रिने, विरामी हुने, छिटो विवाह गर्दा छिटो बच्चा जन्मने, बालबालिकाको मानसिक शक्तिको विकास हुनबाट वञ्चित हुने ।
७. आफ्नो शरीर र जीवनको बारेमा निर्णय गर्न सक्ने क्षमता नहुने ।
८. व्यवहारिक कुरा बुझ्न पाउँदै जीवन बर्बाद हुन सक्ने, यौनांगलाई हानी हुन सक्ने र परिवार चलाउन गाह्रो हुने ।

बालविवाह, बालअधिकार, महिलाअधिकार, मानवअधिकारको हनन्मात्रै होइन, विकास र समृद्धिको बाधक पनि हो । तसर्थ बालविवाह नगरौं नगराऔं ।

बालविवाह सम्बन्धी कानुनी व्यवस्था :

मुलुकी अपराध (संहिता) ऐन २०७४ को दफा १७३ मा बालविवाह गर्न नहुने भनी स्पष्ट व्यवस्था गरेको छ । यसैगरी सोहि दफाको उपदफा (१) ले विवाह गर्ने व्यक्तिको उमेर निर्धारण गरेको छ । जस अनुसार २० वर्ष नपुगी कसैले बालविवाह गर्न वा गराउन हुदैन भन्ने व्यवस्था गरेको छ । उपदफा १ विपरित भएको विवाह स्वतःबदर योग्य हुने छ । यसैगरी उपदफा (३) मा कसुर गर्ने व्यक्तिलाई ३ वर्षसम्म कैद र ३० हजारसम्म जरिवाना हुने भनिएको छ । बालविवाह भएको ३ महिना भित्र उजुरी गरिसक्नु पर्ने व्यवस्था कानूनले गरेको छ । तसर्थ, बालविवाहले बालबालिका मात्रै नभई परिवार, समाज र राष्ट्रलाई समेत गम्भीर असर गर्ने हुँदा बालविवाह नगरौं नगराऔं । बालविवाह रोकन आजैदेखि पहल गरौं ।

अनुरोधकर्ता

खडक नगर कार्यपालिकाको कार्यालय, कल्याणपुर, सप्तरी

‘अनलाइनबाट सामान किन्दा सचेत हुनु’

काठमाडौं, १३ मङ्सिर (रासस) ।

नेपाल प्रहरीले सामानको अग्रिम अनलाइन भुक्तानी गर्न लगाई डेलिभरी नगराई ठगी गर्ने गिरोह सक्रिय भएको भन्दै सचेत हुन आम नागरिकमा अनुरोध गरेको छ ।

प्रहरी प्रवक्ता प्रहरी नायब महानिरीक्षक कुवेर कडायतले विभिन्न क्षेत्रबाट यस्ता घटना भएको भन्दै उजुरी पर्न थालेकाले यकिन गरेर मात्रै सामानको भुक्तानी दिन आग्रह गर्नुभएको छ ।

उहाँले भन्नुभयो, “पछिल्लो समय सामाजिक सञ्जालको माध्यमबाट सस्तोमा सामानको विज्ञापन राखी अग्रिम भुक्तानी गर्न लगाई पैसा लिने र डेलिभरी नगरी ग्राहकका अकाउन्टलाई ब्लक गरी ठगी गर्ने क्रियाकलापसम्बन्धी गुनासो बढिरहेको

छ । त्यसैले सामाजिक सञ्जालमार्फत कारोबार गर्दा सम्बन्धित पेज/अकाउन्ट आधिकारिक हो वा होइन यकिन गरेरमात्र कारोबार गर्नुपर्छ ।”

प्रहरीले यस्ता ठगीका सम्बन्धमा काठमाडौं उपत्यका अपराध अनुसन्धान कार्यालय, मीनभवन वा नजिकको जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा सप्रमाण निवेदन दिन पनि अनुरोध गरेको छ ।

पछिल्लो समयमा अनलाइन कारोबार फस्टाएर ग्राहकलाई सजिलो बनाएर पनि त्यसबाट विकृति भने बढ्दै छ । आकर्षक सामान देखाएर प्रलोभनमा पारी ग्राहकको मन तान्ने र सामान अर्डर गरेर घर आइपुग्दा कमसल मल प्राप्त हुने गरेको गुनासो यसअघि पटकपटक सार्वजनिक भइसकेको छ ।